

*No me mueve, mi Dios, para quererte
el cielo que me tienes prometido,
ni me mueve el infierno tan temido
para dejar por eso de ofenderte.*

*Tú me mueves, Señor, muéveme el verte
clavado en una cruz y escarnecido,
muéveme ver tu cuerpo tan herido,
muévanme tus afrentas y tu muerte.*

*Muéveme, en fin, tu amor, y en tal manera,
que aunque no hubiera cielo, yo te amara,
y aunque no hubiera infierno, te temiera.*

*No me tienes que dar porque te quiera,
pues aunque lo que espero no esperara,
lo mismo que te quiero te quisiera.*

(Anònim)

Qui va escriure aquesta poesia havia mirat el Sant Crist amb un gran amor. Havia anat contemplant la faç, els ulls, les ferides, les llàgrimes, la desfeta total de Jesús. I l'estimava. Senzillament per una raó: entenia que Ell l'havia estimat primer.

Cal, en temps de Quaresma, aturar-nos i mirar nostre Senyor, clavat en creu. No és un lloc per una persona tan bona i tan excel·lent. Però els poders d'aquest món mai perdonen a qui denuncia les seves injustícies, els crims amagats i l'exploració religiosa del poble.

Deixa que Jesús desperti en el teu cor. Amb massa facilitat el tapem i intentem viure com si no hi fos. Però, és tossut. L'amor sempre és tossut.

Hi ha qui és creient per por. Hi ha qui és creient esperant la glòria eterna. I hi ha qui és creient per amor, com l'autor o l'autora d'aquest sentit poema.

I tu, a quin grup t'apuntes? Al grup del temor? Al grup de la felicitat eterna? ... i per què no, al grup de l'amor? No neguem el temor respectuós, ni menys l'esperança definitiva.... però només l'amor fa escriure una poesia com aquesta.

Com pots retornar al Senyor tant d'amor?

Suggeriments:

1.- Estimant, també amb bona pràctica, a la gent que ara està patint, els propers i els de lluny. Serenitat, arribar fins a on puguis, comunicant pau i ajuda, sempre amb el cor tranquil, i allà on no puguis – que serà molt més – en una pregària confiada.

2.- Afrontar les teves dificultats i patiments amb paciència, enfortint les teves capacitats de superació i confiança amb el Senyor. Si arribes a moments especialment durs, desfogat en Ell.

3.- Fomentant en el teu esperit un to delicat i amable amb Jesús, que ara viu, a prop teu. I amb el qual és bo que mantenim una relació de fonda amistat, perquè Ell mateix ens l'ha oferta.

Bons dies de quaresma.

Jesús Renau sj.